



Visszalapozva az idő kerekét, **Rákos József** alig egy évvel fiatalabb a magyar tekénél. Ami a magyar tekében változás történt, Ő megélte, alkalmazkodott hozzá – újra és újra tanulva a játékot – egészen a legutolsó időkig.

Hódmezővásárhelyen született 1935. március 17.-én. Szinte a tekepályán nőtt fel, hiszen udvarukban volt (akkor) az ország egyik legjobb pályája. Ott állíftagta a bábukat – mint annyian mások is -, s ha lehetett, gurított is (egész ügyesen). 1951-ben igazolta le a Hódmezővásárhelyi Dózsa, ahol először csak a „B” csapatban kapott helyet, de néhány mérkőzés után már a megyei bajnokságért küzdő első csapat tagja lett. Az első kiugró eredménye – melyre már felfigyeltek szűkebb hazája Csongrád megyében is – az a 382 fás teljesítménye volt, mellyel megnyerte a megyei IFJÚSÁGI EGYÉNI BAJNOKSÁGOT. Még abban az évben technikumba került Szegedre, de továbbra is Hódmezővásárhelyen játszott. Abban az időben még rendszeresen, versenyszerűen asztaliteniszezett, focizott, röplabdázott – megosztva, de egy kicsit szét is forgácsolva idejét és tehetségét.

Egy labdarúgó mérkőzés alkalmával szerzett térd sérülést követően – komoly rábeszélés után döntötte el -, hogy tekeversenyző lesz. 1955-ös év jelentős állomása volt fejlődésének: mint Csongrád megye helyezette, először indult **országos egyéni bajnokságon** (Győrben) és a 7. helyen végzett. Felfigyeltek rá a szakvezetők is és meghívták a fiatal – alig 20 éves versenyzőt – a válogatott keretbe. A közbejött katonai szolgálat alatt alig volt lehetősége az edzésre (csak a versenyekre utazott haza), mégis nagyszerű eredményeket ért el. 1956-ban országos Bányász Bajnokságot nyert, 1957-ben, mint Csongrád megyei egyéni bajnok indult az országos bajnokságon és 932 fával az első kiugró nagy eredményt érte el. 1958-ban Vasutas bajnokságot nyert. Leszerelése után újabb fordulópontra következett életében. Több egyesületbe hívták és Ő a BKV Előret választotta.



1958 őszén szűkebb otthonában – az Előre pályán – húzta fel először a címeres mezt és 845 teljesítménnyel (Szabó József – későbbi első világbajnokunk mögött) csapatban a 2. legjobb eredményt elérve nagy részt vállalt a nehezen kivívott 7 fás győzelemből. (Mint mesélte, ebben az időben Bukarestben Románia válogatottja ellen játszottak 200 tarolásos versenyt – természetesen a kornak megfelelően *aszfalt pályán, fabábukra, állító fiúkkal -, de olajjal töltött fagolyókkal!!!* Mégis nyertünk.) A sok-sok válogatott találkozó közül legszívesebben az 1960-as bécsi Osztrák – Magyarra emlékszik vissza, ahol **974 fás** teljesítményével **jobb eredményt ért el a fennálló világrekordnál**. A világversenyek közül pedig az 1970-es bolzanoi VB-t tartja a legsikeresebbnek (905 fás eredményével Ő volt a csapat legjobbjája), ahol csapatban 3. helyezést, egyéniben 4. helyezést ért el. A sok nagyszerű siker mellett viszont még ma is keserű szájjal gondol vissza az 1964. évi budapesti Európa Bajnokságra (a Lejtő u.-i pályán volt), ahol semmi sem sikerült!

1958 –1973-ig jutott el a jubileumi 50. válogatottságához az országban elsőként. **Tizenöt évig volt a válogatott csapatkapitánya**, összesen 77-szer húzta magára a címeres mezt.

Valóban kimagasló ez a teljesítmény különösen akkor, amikor évente mindössze 3-4 alkalommal van csak válogatott találkozó és a világbajnokságok.

1969-ben szerzett edzői képesítést. 1989-ben lett MESTEREDZŐ! (A mikro és makro ciklusú felkészülési tervét 1997-ben még alapelveként tanították!)

1975-ben itthon már egyre-másra készültek az öntött pályák, s a fabábuk helyett az NDK-ból származó műanyag bábukat (az un. „puff” bábukat) használták, valamint egyre több helyen szerelnek fel állító automatikát és már műanyag (textilbakeleit) golyóval játszanak. Drezdában a Bajnokcsapatok Európa Kupájának selejtezőjét (akkor ez volt a legmagasabb csapatkupa) hiába nyerték meg – ahol 913~ és 914 fás eredményével a csapat legjobbjája volt. A Pozsonyban rendezett döntőn nagy küzdelmet vívtak a többszörös világbajnokokat felvonultató jugoszláv bajnokcsapattal, de végül – megelőzve ugyan a három éve veretlen Buna Halle együttesét – a 2. hely jutott nekik.

1979-ben az Ikarusz pályán a Schrett Gyula emlékversenyen (az első igazi) 120 vegyes gurításos (4x30 vegyes pályánként) nemcsak csapatban, hanem egyéniben is **605 fás teljesítménnyel** elhódította az első helyet. (Ezt a versenyformát a WNBA 2003-tól vezette be világszerte!)

1982-ben a második vonalnak számító **Duna Kupában** mindhárom fordulót megnyerve (és mindhárom fordulóban csapata legjobbjaként – Ausztriában 914~, Csehszlovákiában 918~, itthon 962 fás eredménnyel) **elsők lettek**, a hölgyekkel együtt kettős sikert aratva.

'86-ban már az NSZK-ból származó Schmidt bábukat és Leukorit golyókat (a mai napig) használják itthon is. A Szegeden rendezett BEK-en 4. helyezett lett a BKV Előre, '87-ben Presovban (Szlovákiában) bronzérem jutott a csapatnak, s '92-ben Szegeden a Világkupán (a megszűnt BEK helyett) szintén.

Az országos szövetség 1995-ös – hazai rendezésű versenyein szerzett érmek szerinti - kimutatása alapján még mindig a 3. legeredményesebb versenyző az országban. Ennek ellenére csapatot vált, s a Ferencváros Lejtő u.-i pályájára igazol át.



1999-ben ünnepelte az FTC, Magyarország legnépszerűbb egyesülete megalakulásának 100. évfordulóját. Minden szakosztály méltón képviseltette magát ebben az ünnepi megemlékezési sorozatban. Az egész éves kitartó munka eredményeként április 24.-én a Szuper Liga befejező fordulójában a bajnokság megnyerését ünnepelhette a női~, a férfi~ és a férfi ifjúsági csapat is. Másnap a BKV Előre csarnokában újabb nehéz mérkőzés várt csapatainkra a Világválogatott ellen.

A megnyitó beszédek elhangzása után került sor két – sikert sikerre halmozó sok-sok VB arannyal rendelkező – **Kovácsné Grampsch Ágota** és **Vecseri Erika** búcsúztatására, akik Németországba szerződtek. Ezután kezdődött a játék.

Az első női sor után a férfiaknál egymás mellett játszott a 9 Vb arannyal rendelkező Fradi legenda **Csányi Béla** és a két VB ezüsttel rendelkező **Rákos József**. Ketten együtt 51 magyar bajnoki aranyérem birtokosai. A végeredmény talán nem is olyan fontos a megemlékezés, a barátság és a közönség szórakozása mellett. De mivel sport, hát így nézett ki a mérkőzés jegyzőkönyve:

Nők:

Világválogatott		FTC – Ybl Tervező	
Claudia Hoffmann	419	Vecseri Erika	461
Gabriella Kucharova	448	Szenczi Judit	388
Török Marianna	463	Varga Gabriella	410
Beate Schönnerstedt	442	Fehér Andrea	446
Nadja Dobesova	445	Szabó Mónika*	198
Anna Martiskova	430	Wittmann Viktória*	177
		Juhász Gabriella	455
	Összesen 2 647	Összesen 2 535	

Férfiak:

Világválogatott		FTC – Ybl Tervező	
Csányi Béla	913	Rákos József	906
Nicole Lupu	898	Szabó György	903
Mario Beraldo	869	Mocsinka Árpád	873
Stelian Boariu*	737	Botházy Péter	869
Jadranku Jerkovic*	232	Balogh Mátyás	910
Damir Fuckar	963	Szabó Sándor	946
Dusan Ilic	931		
	Összesen 5 543	Összesen 5 409	

Számos budapesti felnőtt egyéni bajnokságot megnyerve, vagy jó helyezést elérve – (a www.bptekeszov.hu archívumában megtalálható) – jutott tovább az országos döntőbe. Csak a legjobbakat kiemelve **országos bajnok**:

Csapatban: 1953, 1957, 1959, 1960, 1961, 1974, 1980, 1982 (félfordulós), 1982-83, 1983-84, 1984-85, 1986-87, 1987-88, 1988-89, 1990-91, 1992-93, 1993-94 a BKV Előrével, majd 1995-96, 1998-99-ben az FTC-vel

12-ek bajnoka: (melyet 1963-tól rendezték) 1966, 1968, 1969, 1971, 1975, 1987, 1993

Páros bajnok: (melyet 1973-tól rendeztek meg) 1984 Mészáros Józseffel

Egyéni bajnok: 1968, 1972

2002-ben felavatják a Népligetben az FTC új, 6 sávós pályáját. Ez újabb kihívás számára, hiszen itt „hasas” bábukra un. lemezes pályán és egy teljesen új játékformában 120 vegyesben (4x30 vegyes pályánként) kell az ellenfelet legyőzni. Ezen a pályán a bábuállásokat másképp kell „megjátszani”, tehát ismét változtatnia kellett a játéktípuson. 71 évesen ez már komoly kihívás! Meg is próbálkozott vele, de pár év után már csak a tartalékcsoportban vállal szerepet. A 120 vegyesben 570~, 580-as eredményeivel, vagy a 100 vegyesben a 480-asokkal még mindig példaképe a fiataloknak! Ebben a korban azonban már itt fáj, ott fáj valami.

Még pár évig elindul a Bp.-i szövetség által rendezett **Tímár Károly (senior) emlékversenyen** is, melyet 2008-ban és 2009-ben meg is nyer. 2010-ben ugyan „csak” 2. lett.



2008-ban részt vesz a BKV Előre pályán rendezett VILÁGBAJNOKOK VERSENYÉN, ahol többszörös világ bajnokokkal játszott.

2011-ben még megnyeri a Senior Budapest Egyéni versenyt, majd Győrben megkapja 60 éves tekézéséért méltó jutalmát.

2012-től – ha a szükség úgy kívánja – még játszik egy-egy bajnokin, de az aktív pályafutását befejezte.

A Csányi Béla előtti korszak – talán – egyik legjobb magyar tekézője máig magmaradt szerény, kedves, egyszerű, hűséges EMBERnek. Azonban a VB aranyérem, s az elismerések valahogy elkerülték a nagyszerű sportembert. Néha még kilátogat egy-egy mérkőzésre, de idejét felesége ápolása köti le. Megvált kedvenc gyümölcsfáitól is, amiket nagy szeretettel, gondossággal ápolt.

Mint a BTSZ honlapján (www.bptekeszov.hu –n) látható, a Nagy Sportágválasztón is részt vesz, ahol Hajdu B. Istvánnal elevenítették fel a múltat a nagyszínpadon.



Budapest, 2014. március

Bihari Tibor írásait felhasználva összeállította: Borbély Tibor